

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

12 квітня 2021 р.

2004R0021 — UA — 01.07.2013 — 007.003

Цей документ слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В

РЕГЛАМЕНТ РАДИ (ЄС) № 21/2004

від 17 грудня 2003 року

про запровадження системи для ідентифікації і реєстрації овець та кіз, а також про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1782/2003 та директив 92/102/ЄЕС і 64/432/ЄЕС

(ОВ L 005 09.01.2004, с. 8)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	<u>РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) № 1791/2006 від 20 листопада 2006 року</u>	L 363	1	20.12.2006
► M2	<u>РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) № 1560/2007 від 17 грудня 2007 року</u>	L 340	25	22.12.2007
► M3	<u>РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 933/2008 від 23 вересня 2008 року</u>	L 256	5	24.09.2008
► M4	<u>РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 759/2009 від 19 серпня 2009 року</u>	L 215	3	20.08.2009
► M5	<u>РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 506/2010 від 14 червня 2010 року</u>	L 149	3	15.06.2010
► M6	<u>ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 45/2012 від 19 січня 2012 року</u>	L 17	1	20.01.2012
► M7	<u>РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) № 517/2013 від 13 травня 2013 року</u>	L 158	1	10.06.2013

Цей документ слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В

РЕГЛАМЕНТ РАДИ (ЄС) № 21/2004

від 17 грудня 2003 року

[про запровадження системи для ідентифікації і реєстрації овець та кіз, а також про внесення змін до Регламенту \(ЄС\) № 1782/2003 та директив 92/102/ЄЕС і 64/432/ЄЕС](#)

(ОБ L 005 09.01.2004, с. 8)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► М1	РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) № 1791/2006 від 20 листопада 2006 року	L 363	1	20.12.2006
► М2	РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) № 1560/2007 від 17 грудня 2007 року	L 340	25	22.12.2007
► М3	РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 933/2008 від 23 вересня 2008 року	L 256	5	24.09.2008
► М4	РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 759/2009 від 19 серпня 2009 року	L 215	3	20.08.2009
► М5	РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 506/2010 від 14 червня 2010 року	L 149	3	15.06.2010
► М6	ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 45/2012 від 19 січня 2012 року	L 17	1	20.01.2012
► М7	РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) № 517/2013 від 13 травня 2013 року	L 158	1	10.06.2013

Із виправленнями, внесеними:

► С1

[Виправленням, ОБ L 116, 30.04.2016, с. 39 \(21/2004\)](#)

РЕГЛАМЕНТ РАДИ (ЄС) № 21/2004

від 17 грудня 2003 року

про запровадження системи для ідентифікації і реєстрації овець та кіз, а також про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1782/2003 та директив 92/102/ЄЕС і 64/432/ЄЕС

Стаття 1

1. Кожна держава-член запроваджує систему ідентифікації й реєстрації овець та кіз відповідно до положень цього Регламенту.
2. Цей Регламент застосовують без обмеження правил Співтовариства, які можуть запроваджувати для цілей викорінення чи контролю хвороб, а також без обмеження Директиви 91/496/ЄЕС та Регламенту (ЄС) № 1782/2003.

Стаття 2

Для цілей цього Регламенту:

- (a) «тварина» означає будь-яку тварину видів вівці або кози;
- (b) «господарство» означає будь-яку будівлю, будь-яку споруду, або, у випадку фермерства з вирощуванням в умовах вільного виходу — будь-яке середовище, де тварин утримують, вирощують або де з ними працюють на постійній або тимчасовій основі, за винятком ветеринарних практик або клінік;
- (c) «утримувач» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, відповідальну за тварин, навіть тимчасово, за винятком ветеринарних практик або клінік;
- (d) «компетентний орган» означає центральний орган або органи держави-члена, на яких покладено відповідальність або яким доручено проведення ветеринарних перевірок і виконання цього Регламенту, або, в разі моніторингу премій, орган, якому доручено виконувати положення Регламенту (ЄС) № 1782/2003;
- (e) «торгівля в межах Співтовариства» означає торгівлю, як визначено у статті 2(6) Директиви 91/68/ЄЕС ([13](#)).

Стаття 3

1. Система ідентифікації і реєстрації тварин повинна містити такі елементи:
 - (a) засоби ідентифікації для ідентифікації кожної тварини;
 - (b) актуальні реєстри, які зберігаються в кожному господарстві;
 - (c) документи про переміщення;
 - (d) центральний реєстр або комп'ютерну базу даних.
2. Комісія та компетентний орган відповідної держави-члена повинні мати доступ до всієї інформації, яку охоплює цей Регламент. Держави-члени та Комісія вживають заходів, необхідних для забезпечення доступу до такої інформації для всіх заінтересованих сторін, включно організацій споживачів, визнаних державою-членом, за умови дотримання вимог захисту даних і конфіденційності, встановлених національним правом.

Стаття 4

1. Усі тварини в господарстві, які народилися після 9 липня 2005 року [►M7](#) або для Болгарії, Румунії та Хорватії — після відповідної дати вступу, [◄](#) повинні бути ідентифіковані відповідно до параграфу 2 протягом періоду, визначеного державою-членом для такої операції з моменту народження тварини, і в будь-якому разі до того, як тварина покидає господарство, у якому вона народилася. Такий період повинен становити не довше шести місяців.

Як відступ держави-члени можуть продовжити такий період, однак він не може перевищувати дев'яти місяців для тварин, яких утримують екстенсивно або в умовах вільного випасу. Відповідні держави-члени повинні повідомити Комісію про наданий відступ. Якщо необхідно, можуть бути встановлені імплементаційні правила відповідно до процедури, зазначеної у статті 13(2).

2.

- (a) Тварин ідентифікують первинним засобом ідентифікації, який відповідає вимогам секцій А.1–А.3 додатка, та
- (b) вторинним засобом ідентифікації, затвердженим компетентним органом, який відповідає технічним характеристикам, переліченим у секції А.4 додатка.
- (c) Проте, до дати, зазначеної у статті 9(3), вторинний спосіб ідентифікації може бути замінений системою, визначеною в секції А.5 додатка, за винятком тварин, які є предметом торгівлі в межах Співтовариства.
- (d) Держави-члени, які запроваджують систему, зазначену в пункті (c), звертаються до Комісії за її затвердженням відповідно до процедури, передбаченої у статті 13(2). З цією метою Комісія розглядає документацію, подану державами-членами, та проводить аудит, необхідний для оцінювання системи. Після завершення таких аудитів Комісія протягом 90 днів після отримання запиту на затвердження подає до Постійного комітету з харчового ланцюга та здоров'я тварин звіт разом із проектом належного документа.

3. Однак для тварин, призначених для забою у віці до 12 місяців і не призначених ні для торгівлі в межах Співтовариства, ні для експорту в треті країни, компетентний орган може дозволити спосіб ідентифікації, описаний у секції А.7 додатка, як альтернативний до засобів ідентифікації, згаданих у параграфі 2.

4. Будь-яка тварина, імпортована з третьої країни, яка після 9 липня 2005 року [►M7](#) або для Болгарії, Румунії та Хорватії — після відповідної дати вступу [◄](#) проходила перевірки, встановлені Директивою 91/496/ЄЕС, і яка залишається на території Співтовариства, повинна бути ідентифікована відповідно до параграфа 2 в господарстві призначення, у якому утримують поголів'я худоби, протягом періоду, визначеного державою-членом, проте не довшого ніж протягом 14 днів після проведення таких перевірок та в будь-якому разі перш ніж покинути господарство.

Початкова ідентифікація, присвоєна третьою країною, повинна бути зареєстрована в реєстрі господарства, передбаченому у статті 5, разом із ідентифікаційним кодом, присвоєним йому державою-членом призначення.

Однак ідентифікація, передбачена в параграфі 1, не є необхідною для тварини, призначеної для забою, якщо тварину транспортують безпосередньо з ветеринарного прикордонного пункту інспектування до бойні, розташованої в державі-члені, у якій проводять перевірки, зазначені в першому підпараграфі, та якщо забій тварини відбувається протягом п'яти робочих днів після проведення таких перевірок.

5. Будь-яка тварина, що походить з іншої держави-члена, повинна зберігати свою початкову ідентифікацію.

6. Жодні засоби ідентифікації не можуть бути видалені або замінені без дозволу компетентного органу. Якщо засоби ідентифікації стали нерозбірливими або їх було втрачено, їх має бути якомога швидше замінено на засоби з таким самим кодом відповідно до цієї статті. На додаток до коду та для розрізнення замінений засіб може мати позначку з номером версії заміни.

Однак, компетентний орган може під своїм контролем дозволити зазначення на замінених засобах ідентифікації іншого коду за умови, що не відбудеться порушення простежуваності, особливо для тварин, ідентифікованих відповідно до параграфа 3.

7. Розподіл засобів ідентифікації між господарствами, їх призначення тваринам та мічення ними тварин відбуваються у спосіб, визначений компетентним органом.

8. Держави-члени надають одна одній та Комісії зразок засобів ідентифікації та повідомляють про спосіб ідентифікації, які вони використовують на своїй території.

9. До дати, зазначеної у статті 9(3), держави-члени, які запровадили електронну ідентифікацію на добровільній основі відповідно до положень секції А.4 та А.6 додатка, забезпечують, щоб індивідуальний електронний ідентифікаційний номер та характеристики використовуваних засобів були вказані у відповідному сертифікаті відповідно до Директиви 91/68/ЄЕС, який супроводжує тварин, що є предметом торгівлі в межах Співтовариства.

Стаття 5

1. Кожен утримувач тварин, за винятком перевізника, повинен вести актуальний реєстр, що містить принаймні інформацію, перелічену в секції В додатка.
2. Держави-члени можуть вимагати від утримувачів заносити до реєстру, зазначеного в параграфі 1, додаткову інформацію на додаток до інформації, переліченої в секції В додатка.
3. Реєстр ведуть у паперовій або електронній формі у форматі, затвердженому компетентним органом, і він повинен бути доступний у будь-який час у господарстві та компетентному органу за його запитом протягом мінімального періоду, визначеного компетентним органом, при цьому такий період не може становити менше ніж три роки.
4. Як відступ від параграфа 1, реєстр інформації, яка вимагається згідно з секцією В додатка, є необов'язковим у будь-якій державі-члені, у якій функціонує централізована комп'ютерна база даних, яка вже містить таку інформацію.
5. Кожен утримувач надає компетентному органу за його запитом усю інформацію стосовно походження, ідентифікації та, у відповідних випадках, призначення тварин, якими утримувач володів та яких він утримував, транспортував, реалізовував або забивав протягом останніх трьох років.
6. Держави-члени надають одна одній та Комісії модель реєстру господарства, яку вони використовують на своїй території, а також, за наявності, надають інформацію про надані відступи від положень параграфа 1.

Стаття 6

1. З 9 липня 2005 року [►M7](#) або для Болгарії, Румунії та Хорватії — з відповідної дати вступу, [◄](#) якщо тварину переміщують у межах національної території між двома окремими господарствами, її повинен супроводжувати документ про переміщення на основі типової форми, складеної компетентним органом, що містить щонайменше мінімальну інформацію, перелічену в секції С додатка. Такий документ повинен бути заповнений утримувачем, якщо замість нього цього не зробив компетентний орган.
2. Держави-члени можуть вносити до документа про переміщення, зазначеного в параграфі 1, додаткову інформацію на додаток до тієї, що міститься в секції С додатка, або вимагати внесення такої інформації.
3. Утримувач у господарстві призначення повинен зберігати документ про переміщення протягом мінімального періоду, визначеного компетентним органом, при цьому такий період не може становити менше ніж три роки. За запитом компетентного органу він надає йому копію такого документа.
4. Як відступ від параграфа 1 документ про переміщення є необов'язковим у будь-якій державі-члені, у якій функціонує централізована комп'ютерна база даних, яка містить принаймні інформацію, що вимагається секцією С додатка, за винятком підпису утримувача.
5. Держави-члени надають одна одній та Комісії типову форму документа про переміщення, яку вони використовують на своїй території, а також, якщо застосовно, надають інформацію про відступ, зазначений у параграфі 4.

Стаття 7

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентний орган мав центральний реєстр усіх господарств утримання тварин, за винятком перевізників.
2. Реєстр повинен включати ідентифікаційний код господарства або, якщо це дозволено компетентним органом, код утримувача, крім перевізника, вид діяльності утримувача, тип

виробництва (м'ясо або молоко) та види утримуваних тварин. Якщо утримувач утримує тварин на постійній основі, він повинен проводити інвентаризацію тварин через регулярні проміжки часу, встановлені компетентним органом держави-члена, та в будь-якому разі щонайменше щорічно.

3. Господарство залишається включеним до центрального реєстру, протягом трьох років після вибуття останньої тварини з господарства. З 9 липня 2005 року ►[M7](#) або для Болгарії, Румунії та Хорватії — з відповідної дати вступу ◀ реєстр повинно бути включено до комп'ютерної бази даних, зазначеної у статті 8(1).

Стаття 8

1. З 9 липня 2005 року ►[M7](#) або для Болгарії, Румунії та Хорватії — з відповідної дати вступу ◀ компетентний орган кожної держави-члена створює комп'ютерну базу даних відповідно до секції D.1 додатка.

2. Кожен утримувач тварин, крім перевізника, протягом 30 днів щодо інформації, яка стосується утримувача або господарства, та протягом семиденного періоду щодо інформації, яка стосується переміщення тварин, надає компетентному органу:

- (a) інформацію для внесення до центрального реєстру та результати інвентаризації, зазначені у статті 7(2), та інформацію, необхідну для створення бази даних, згаданої у параграфі 1;
- (b) у державах-членах, які застосовують відступ, зазначений у статті 6(4), кожен раз, коли тварину переміщують, деталі переміщення, як визначено в документі про переміщення, зазначеному у статті 6.

3. Компетентний орган кожної держави-члена може, якщо він цього бажає, створити комп'ютерну базу даних, що містить принаймні інформацію, перелічену в секції D.2 додатка.

4. Держави-члени можуть вносити до комп'ютерної бази даних, згаданої в параграфах 1 і 3, додаткову інформацію на додаток до переліченої в секціях D.1 та D.2 додатка.

5. З 1 січня 2008 року, ►[M7](#) або для Хорватії — з дати вступу, ◀ база даних, зазначена в параграфі 3, стає обов'язковою.

Стаття 9

1. Настанови та процедури для впровадження електронної ідентифікації ухвалюють відповідно до процедури, зазначеної у статті 13(2).

2. Рішення, зазначені в параграфі 1, ухвалюють, щоб покращити впровадження загальної електронної ідентифікації.

[▼M2](#)

3. З 31 грудня 2009 року, ►[M7](#) або для Хорватії — з дати вступу, ◀ електронна ідентифікація відповідно до настанов, зазначених у параграфі 1, та згідно з відповідними положеннями секції А додатка стає обов'язковою для всіх тварин.

[▼B](#)

Однак, держави-члени, у яких загальна кількість овець та кіз становить 600 000 або менше, можуть зробити таку електронну ідентифікацію необов'язковою для тварин, які не є предметом торгівлі в межах Співтовариства.

Держави-члени, у яких загальна кількість кіз становить 160 000 або менше, можуть зробити таку електронну ідентифікацію необов'язковою для кіз, які не є предметом торгівлі в межах Співтовариства.

[▼M2](#)

4. До 31 грудня 2009 року держави-члени можуть запровадити обов'язкове використання електронної ідентифікації для тварин, які народилися на їхній території.

[▼B](#)

Стаття 10

1. Зміни до додатків та інструментів, необхідні для імплементації цього Регламенту, ухвалюють відповідно до процедури, зазначеної у статті 13(2).

Такі зміни можуть стосуватися, зокрема:

- (a) мінімального рівня перевірок, які необхідно проводити;
 - (b) застосування адміністративних санкцій;
 - (c) необхідних перехідних положень для початкового періоду функціонування системи.
2. Відповідно до процедури, зазначеної у статті 13(2), можуть оновлювати такі дані:
- (a) кінцеві строки надання інформації, зазначеної у статті 8(2);
 - (b) порогові значення популяції для поголів'я тварин, зазначені у другому і третьому підпараграфі статті 9(3).

Стаття 11

1. Держави-члени надають одна одній та Комісії інформацію про компетентний орган, відповідальний за забезпечення дотримання цього Регламенту.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб будь-яка особа, відповідальна за ідентифікацію і реєстрацію тварин, отримала інструкції та вказівки щодо відповідних положень додатка, а також щоб були доступні відповідні навчальні курси.

Стаття 12

1. Держави-члени вживають усіх необхідних заходів для забезпечення дотримання положень цього Регламенту. Передбачені перевірки не обмежують проведення жодних перевірок, які Комісія може здійснити відповідно до статті 9 Регламенту (ЄС, Євратом) № 2988/95.

2. Держави-члени встановлюють правила щодо санкцій, які застосовують у разі порушень цього Регламенту, і вживають усіх необхідних заходів, щоб забезпечити їх виконання. Передбачені санкції повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними.

3. Експерти від Комісії спільно з компетентними органами:

- (a) перевіряють дотримання державами-членами вимог цього Регламенту;
- (b) якщо необхідно, здійснюють виїзні перевірки на місцях, щоб засвідчити, що перевірки, передбачені параграфом 1, здійснюють відповідно до цього Регламенту.

4. Держави-члени, на території якої здійснюють виїзну перевірку на місці, надає експертам Комісії будь-яку допомогу, яка їм може знадобитися під час виконання ними своїх завдань.

Результати проведених перевірок повинні бути обговорені з компетентним органом відповідної держави-члена, перш ніж буде складено й розповсюджено заключний звіт.

5. Якщо Комісія вирішує, що результат перевірок є обґрунтованим, вона розглядає ситуацію в рамках Постійного комітету з питань харчового ланцюга та здоров'я тварин, зазначеного у статті 13(1). Вона може ухвалювати необхідні рішення відповідно до процедури, зазначеної у статті 13(2).

6. Комісія здійснює моніторинг розвитку ситуації. У світлі такого розвитку ситуації та відповідно до процедури, зазначеної у статті 13(2), вона може змінювати або скасовувати рішення, зазначені в параграфі 5.

7. Детальні правила застосування цієї статті ухвалюють, якщо необхідно, відповідно до процедури, зазначеної у статті 13(2).

Стаття 13

1. Комісії допомагає Постійний комітет з харчового ланцюга та здоров'я тварин, створений згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 178/2002 ([14](#)).

2. У разі покликання на цей параграф застосовують статті 5 та 7 Рішення 1999/468/ЄС.

Період, вказаний у статті 5(6) Рішення 1999/468/ЄС, становить три місяці.

3. Комітет ухвалює власний внутрішній регламент.

Стаття 14

Внести до Регламенту (ЄЕС) № 1782/2003 такі зміни:

1. Текст статті 18(2) викласти в такій редакції:

«2. Якщо застосовуються статті 67, 68, 69, 70 та 71, інтегрована система включає систему ідентифікації і реєстрації тварин, створену відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1760/2000 від 17 липня 2000 року про створення системи ідентифікації і реєстрації великої рогатої худоби (15) та стосовно маркування яловичини та продуктів з яловичини з одного боку, та з іншого боку — відповідно до Регламенту Ради (ЄС) № 21/2004 від 17 грудня 2003 року про створення системи ідентифікації і реєстрації овець та кіз (16).

2. У статті 25(2) другий підпараграф викласти в такій редакції:

«Такі системи, та особливо система ідентифікації і реєстрації тварин, створена відповідно до Директиви 92/102/ЄЕС, Регламенту (ЄС) № 1760/2000 та Регламенту Ради (ЄС) № 21/2004 про запровадження системи для ідентифікації і реєстрації овець та кіз, а також про внесення змін до Регламенту (ЄЕС) № 1782/2003, повинні бути сумісними, у розумінні статті 26 цього Регламенту, з інтегрованою системою.»;

3. Текст статті 115(2) викласти в такій редакції:

«2. Як тільки Регламент Ради (ЄС) № 21/2004 про запровадження системи для ідентифікації і реєстрації овець та кіз, а також про внесення змін до Регламенту (ЄЕС) № 1782/2003, почне застосовуватися, щоб претендувати на дотацію тварина повинна бути ідентифікована і зареєстрована відповідно до таких правил.»;

4. до секції А додатка III додати такий пункт 8а:

«8а. Регламент Ради (ЄС) № 21/2004 від 17 грудня 2003 року про запровадження системи для ідентифікації і реєстрації овець та кіз, а також про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1782/2003 та директив 92/102/ЄЕС та 64/432/ЄЕС (ОВ L 5, 09.01.2004, с. 8).	Статті 3, 4 та 5»
---	-------------------

Стаття 15

До Директиви 92/102/ЄЕС внести такі зміни:

1. Текст статті 2(a) викласти в такій редакції:

«(а) «тварина» означає будь-яку тварину видів, зазначених у Директиві 64/432/ЄЕС (17), інших ніж велика рогата худоба.

2. Текст статті 3(2) викласти в такій редакції:

«Державам-членам може бути дозволено згідно з процедурою, встановленою у статті 18 Директиви 90/425/ЄЕС, виключити з переліку в параграфі 1(a) фізичних осіб, які тримають одну єдину свиню, призначену для їх власного використання чи споживання, або брати до уваги окремі обставини, за умови, що перед будь-яким переміщенням така тварина підлягає контролю, встановленому в цій Директиві.»;

3. До статті 4 внести такі зміни:

(а) до параграфу 1(a) внести такі зміни:

— у першому підпараграфі слова «велика рогата худоба або» вилучити,

— у другому підпараграфі слова «всіх народжень, смертей і переміщень» замінити словом «переміщень»,

— четвертий підпараграф вилучити;

(b) параграф 1(b) вилучити;

(c) перший підпараграф параграфа 3(b) викласти в такій редакції:

«будь-який утримувач, тварини якого перемішують на ринок або до ринку центру збору або з ринку або з центру збору, надає документ, що містить інформацію про відповідних тварин, якими утримувач володіє на тимчасовій основі.»;

4. До статті 5 внести такі зміни:

(a) параграф 2 вилучити;

(b) до параграфа 3 внести такі зміни:

— у першому підпараграфі слова «крім великої рогатої худоби» вилучити,

— другий підпараграф викласти в такій редакції:

— «До ухвалення рішення, передбаченого у статті 10 цієї Директиви, та як відступ від другого підпараграфа статті 3(1)(c) Директиви 90/425/ЄЕС, держави-члени можуть застосовувати свої національні системи для всіх переміщень тварин на своїх територіях. Такі системи повинні давати змогу ідентифікувати господарство, з якого тварини походять, та господарство, в якому вони народилися. Держави-члени повідомляють Комісію про системи, які вони мають намір запровадити для цієї мети, починаючи з 1 липня 1993 року для свиней. Відповідно до процедури, зазначеної у статті 18 Директиви 90/425/ЄЕС, державі-члену може бути запропоновано внести зміни до своєї системи, якщо вона не виконує зазначену вище вимогу.»;

— четвертий підпараграф вилучити;

(c) параграф 4 вилучити;

5. перший і третій абзаци статті 11(1) вилучити.

Стаття 16

►С1 Текст статті 3(2)(c) Директиви 64/432/ЄЕС викласти у такій редакції:

«(c) бути ідентифікованими ◀ відповідно до положень Директиви 92/102/ЄЕС щодо свиней та відповідно до положень Регламенту (ЄС) № 1760/2000 щодо великої рогатої худоби.»

Стаття 17

Цей Регламент набуває чинності на 20-й день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Статті 14, 15 і 16 застосовуються з 9 липня 2005 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах.

▼МЗ

ДОДАТОК

А. ЗАСОБИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ

1. Компетентний орган затверджує засоби ідентифікації, передбачені у статті 4(1), які повинні бути розроблені таким чином, щоб:

- (a) надавати принаймні одну видиму мітку та одну читабельну електронними засобами мітку;
 - (b) залишатися прикріпленими до тварини без завдання їй шкоди; та
 - (c) їх можливо було легко усунути з харчового ланцюга.
2. Засоби ідентифікації повинні відображати код, що містить таку інформацію в зазначеному порядку:
- (a) або дволітерний альфа-код, або тризначний цифровий код (18), на основі стандарту ISO 3166, для держави-члена, у якій розташоване господарство, у якому тварину було ідентифіковано вперше (код країни);
 - (b) індивідуальний код тварини з кількістю знаків не більше ніж 12.

На додаток до кодів, зазначених у пунктах (a) і (b), та за умови, що це не впливає на читабельність таких кодів, компетентний орган може дозволити використання штрих-коду та додавання утримувачем додаткової інформації.

3. Первинні засоби ідентифікації, зазначені у статті 4(2)(a), повинні відповідати критеріям, викладеним у пункті (a) або (b):
- (a) електронний ідентифікатор повинен бути у формі рубцевого болюсу або електронної вушної бирки згідно з технічними характеристиками, переліченими в пункті 6; або
 - (b) вушна бирка повинна бути з матеріалу, що не розкладається в довкіллі, захищена від подріблення та легко читабельна протягом усього життя тварини; вона повинна бути непридатна для повторного використання, а коди, зазначені у пункті 2, повинні бути такими, що не стираються.
4. Вторинні засоби ідентифікації, передбачені у статті 4(2)(b), повинні відповідати таким критеріям:
- (a) для тварин, яких ідентифікують відповідно до пункту 3(a):
 - (i) вушна бирка, яка повинна відповідати критеріям, визначеним у пункті 3(b); або
 - (ii) мітка на бабці, яка відповідає критеріям для вушних бирок, викладеним у пункті 3(b); або
 - (iii) татуювання, за винятком тварин, які є предметом торгівлі в межах Співтовариства;
 - (b) для тварин, яких ідентифікують відповідно до пункту 3(b):
 - (i) електронний ідентифікатор, який відповідає критеріям, визначеним у пункті 3(a); або
 - (ii) для тварин, які не є предметом торгівлі в межах Співтовариства, — електронний ідентифікатор у формі електронної мітки на бабці або ін'єктовного транспондера відповідно до технічних характеристик, наведених у пункті 6; або
 - (iii) якщо електронна ідентифікація не є обов'язковою, відповідно до статті 9(3):
 - вушна бирка, яка відповідає критеріям, визначеним у пункті 3(b),
 - мітка на бабці, яка відповідає критеріям для вушних бирок, викладеним у пункті 3(b), або
 - татуювання.

5. Система, зазначена у статті 4(2)(c), вимагає ідентифікації тварин як за господарством, так і індивідуально, передбачає процедуру заміни, якщо засоби ідентифікації стають нерозбірливими або в разі їх утрати, при цьому під контролем компетентного органу й без порушення простежуваності між господарствами, мета якої полягає в контролі епізоотичних хвороб та дає змогу простежувати переміщення тварин на національній території з тією самою метою.

6. Електронні ідентифікатори повинні відповідати таким технічним характеристикам:
- (a) вони повинні бути пасивними транспондерами, призначеними тільки для зчитування, на основі технології HDX або FDX-B, яка відповідає стандартам ISO 11784 та 11785;
 - (b) вони повинні бути придатними для зняття інформації зчитувальними пристроями, які відповідають стандарту ISO 11785 та які здатні зчитувати інформацію з транспондерів HDX та FDX-B;
 - (c) відстань зчитування повинна становити:
 - (i) мінімум 12 см для вушних бирок та міток на бабці при зчитуванні портативними зчитувачами;
 - (ii) мінімум 20 см для рубцевих болюсів та ін'єктовних транспондерів при зчитуванні портативними зчитувачами;
 - (iii) мінімум 50 см для всіх типів ідентифікаторів при зчитуванні стаціонарними зчитувачами.
7. Спосіб ідентифікації, зазначений у статті 4(3), повинен бути таким:
- (a) тварини повинні бути ідентифіковані за допомогою вушної бирки, затвердженої компетентним органом, яка кріпиться до одного вуха;
 - (b) вушна бирка повинна бути з нерозкладного матеріалу, захищена від підроблення та легко читабельна; вона повинна бути непридатна для повторного використання, та повинна містити лише коди, що не стираються;
 - (c) вушна бирка повинна містити щонайменше таку інформацію:
 - (i) дволітерний код країни ([18](#)); та
 - (ii) ідентифікаційний код господарства народження або індивідуальний код тварини, за яким може бути визначено господарство народження.

Держави-члени, які використовують такий альтернативний спосіб, повинні інформувати про нього Комісію та інші держави-члени в рамках Комітету, зазначеного у статті 13(1).

Тварини, яких ідентифікують відповідно до цього пункту, щодо яких передбачається, що їх триматимуть довше ніж до віку 12 місяців, або які призначені для торгівлі в межах Співтовариства чи експорту до третіх країн, повинні бути ідентифіковані відповідно до пунктів 1–4 так, щоб було забезпечено повну простежуваність кожної тварини до господарства народження.

[▼M5](#)

8. Як відступ від вимог щодо ідентифікації, передбачених у статті 4(1), компетентний орган може ухвалити рішення про те, що положення секції А не застосовують до овець та кіз, яких тримають та переміщують між зоопарками, схваленими відповідно до статті 13(2) Директиви Ради 92/65/ЄС ([19](#)), за умови, що такі тварини мають індивідуальну ідентифікацію та є простежуваними.

[▼M3](#)

В. РЕЄСТР ГОСПОДАРСТВА

1. З 9 липня 2005 року, [►M7](#) або для Хорватії — з дати вступу, [◄](#) реєстр господарства повинен включати щонайменше таку інформацію:
- (a) ідентифікаційний код господарства;
 - (b) адресу господарства та географічні координати або еквівалентне зазначення географічного розташування господарства;
 - (c) тип виробництва;
 - (d) результат останньої інвентаризації, зазначеної у статті 7, та дату її проведення;
 - (e) ім'я чи найменування та адресу утримувача;

- (f) у разі, якщо тварини покидають господарство:
 - (i) найменування перевізника;
 - (ii) реєстраційний номер частини транспортних засобів, у яких перевозять тварин;
 - (iii) ідентифікаційний код або назву та адресу господарства призначення або, у разі тварин, яких переміщують до бойні, ідентифікаційний код або назву бойні та дату вибуття;

або дублікат чи засвідчену копію документа про переміщення, зазначеного у статті 6;

- (g) у разі, якщо тварини прибувають до господарства, ідентифікаційний код господарства, з якого тварину було переміщено, та дату прибуття;
- (h) інформацію про будь-яку заміну засобів ідентифікації.

2. З 31 грудня 2009 року реєстр господарства повинен містити щонайменше таку актуальну інформацію для кожної тварини, яка народилася після зазначеної дати:
 - (a) ідентифікаційний код тварини;
 - (b) у господарстві, у якому тварина народилася, рік народження та дату ідентифікації;
 - (c) місяць та рік смерті тварини в господарстві;
 - (d) якщо відомо, то породу та генотип.

Однак для тварин, яких ідентифіковано відповідно до пункту 7 секції А, інформацію, визначену в пунктах (a)–(d) цього пункту, надають для кожної партії тварин, які мають однакову ідентифікацію, і така інформація повинна включати кількість тварин.

3. Реєстр господарства повинен містити ім'я та підпис призначеної чи уповноваженої посадової особи компетентного органу, яка перевірила реєстр, та дату проведення перевірки.

С. ДОКУМЕНТ ПРО ПЕРЕМІЩЕННЯ

1. Документ про переміщення повинен бути заповнений утримувачем на основі типової форми, складеної компетентним органом. Така форма повинна містити щонайменше таку інформацію:
 - (a) ідентифікаційний код господарства;
 - (b) ім'я чи найменування та адресу утримувача;
 - (c) загальну кількість тварин, яких переміщують;
 - (d) ідентифікаційний код або назву та адресу господарства призначення або наступного утримувача тварин або, у разі тварин, яких переміщують до бойні, ідентифікаційний код або назву та розташування бойні або, у разі трансгумації, місце призначення;
 - (e) дані про транспортні засоби та перевізника, включно з номером дозволу перевізника;
 - (f) дату вибуття;
 - (g) підпис утримувача.

▼M4

2. З 1 січня 2011 року, ►M7 або для Хорватії — з дати вступу, ◀ утримувач господарства вибуття записує в документ про переміщення індивідуальний ідентифікаційний код кожної тварини, ідентифікованої відповідно до пунктів 1–6 секції А, перед тим, як відбудеться переміщення.

Як відступ від першого підпараграфа компетентний орган може дозволити для переміщень, що не пов'язані з торгівлею в межах Співтовариства, здійснювати реєстрацію індивідуального ідентифікаційного коду кожної тварини за місцем призначення від імені утримувача господарства вибуття за таких умов:

- (a) тварин не транспортують у тих самих транспортних засобах, що й тварин із інших господарств, окрім випадків, коли партії тварин фізично відокремлені одна від одної;
- (b) господарство призначення схвалено компетентним органом як таке, яке здійснює реєстрацію індивідуальних кодів тварин від імені утримувача господарства вибуття;
- (c) запроваджено процедури, які забезпечують, що протягом 48 годин з моменту вибуття:
 - (i) індивідуальний ідентифікаційний код кожної тварини реєструють відповідно до пункту 2(a) секції В у реєстрі господарства вибуття;
 - (ii) інформацію щодо переміщення надають компетентному органу для оновлення в комп'ютерній базі даних відповідно до пункту 2 секції D.

▼M3

3. Однак інформація, передбачена в пункті 2, не є обов'язковою для тварин, які народилися до 31 грудня 2009 року:
- (a) при їх переміщенні на бойню безпосередньо або із застосуванням офіційно запровадженої процедури, яка виключає подальші переміщення до будь-якого іншого господарства;

▼M6

- (b) до 31 грудні 2014 року для всіх інших переміщень.

▼M3

D. КОМП'ЮТЕРНА БАЗА ДАНИХ

1. Комп'ютерна база даних повинна містити щонайменше таку інформацію для кожного господарства:
- (a) ідентифікаційний код господарства;
 - (b) адресу господарства та географічні координати або еквівалентне зазначення географічного розташування господарства;
 - (c) ім'я або найменування, адресу та вид діяльності утримувача;
 - (d) види тварин;
 - (e) тип виробництва;
- (f) результат інвентаризації тварин, передбаченої у статті 7(2), та дату проведення інвентаризації, за винятком держав-членів, у яких централізована комп'ютерна база даних містить індивідуальний ідентифікаційний код кожної тварини, яку утримують в господарстві;

▼M3

- (g) поле даних, зарезервоване для компетентного органу, у якому відповідний компетентний орган може вводити інформацію про здоров'я тварин, наприклад, щодо обмежень на переміщення, статус або іншу відповідну інформацію в контексті програм Співтовариства або національних програм.
2. Згідно зі статтею 8, для кожного окремого переміщення тварин до бази даних необхідно вносити окремий запис.

Такий запис повинен містити щонайменше таку інформацію:

- (a) кількість тварин, яких переміщують;
- (b) ідентифікаційний код господарства вибуття;
- (c) дату вибуття;
- (d) ідентифікаційний код господарства прибуття;
- (e) дату прибуття.

- ([1](#)) Висновок, наданий 17 листопада 2003 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику).
- ([2](#)) ОВ С 208, 03.09.2003, с. 32.
- ([3](#)) ОВ L 224, 18.08.1990, с. 29. Директива з останніми змінами, внесеними Директивою Європейського Парламенту і Ради 2002/33/ЄС (ОВ L 315, 19.11.2002, с. 14).
- ([4](#)) ОВ L 268, 24.09.1991, с. 56. Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 96/43/ЄС (ОВ L 16, 22.01.1996, с. 3).
- ([5](#)) ОВ L 355, 05.12.1992, с. 32. Директива з останніми змінами, внесеними Актом про приєднання 1994 року.
- ([6](#)) ОВ L 204, 11.08.2000, с. 1.
- ([7](#)) ОВ 121, 29.07.1964, с. 1977/64. Директива з останніми змінами, внесеними Регламентом Комісії (ЄС) № 1226/2002 (ОВ L 179, 09.07.2002, с. 13).
- ([8](#)) ОВ L 82, 22.03.1997, с. 1.
- ([9](#)) ОВ L 351, 02.12.1989, с. 34.
- ([10](#)) ОВ L 312, 23.12.1995, с. 23.
- ([11](#)) ОВ L 270, 21.10.2003, с. 1.
- ([12](#)) ОВ L 184, 17.07.1999, с. 23.
- ([13](#)) ОВ L 46, 19.02.1991, с. 19.
- ([14](#)) ОВ L 31, 01.02.2002, с. 1.
- ([15](#)) ОВ L 204, 11.8.2000, с. 1.
- ([16](#)) ОВ L 5, 09.01.2004, с. 8.»;
- ([17](#)) ОВ 121, 29.07.1964, с. 1977/64.»
- ([18](#))

Австрія	AT	040
Бельгія	BE	056
Болгарія	BG	100
▼M7		
Хорватія	HR	191
▼M3		
Кіпр	CY	196
Чеська Республіка	CZ	203
Данія	DK	208
Естонія	EE	233
Фінляндія	FI	246
Франція	FR	250

Німеччина	DE	276
Греція	EL	300
Угорщина	HU	348
Ірландія	IE	372
Італія	IT	380
Латвія	LV	428
Литва	LT	440
Велике Герцогство Люксембург	LU	442
Мальта	MT	470
Нідерланди	NL	528
Польща	PL	616
Португалія	PT	620
Румунія	RO	642
Словаччина	SK	703
Словенія	SI	705
Іспанія	ES	724
Швеція	SE	752
Велика Британія	UK	826

([19](#)) ОВ L 268, 14.09.1992, с. 54.